

Teljes alázatosságban járjatok

Kedves Testvéreim!

Hozzátok kívánok szólni, akik Afrikában az igazság ismeretére jutottatok. Hitben ifjak vagytok, és nagy szükségetek van arra, hogy alázatosan járjatok az Istennel és úgy tanuljatok naponta Krisztus iskolájában, hogy főleg gondolataitokban és társalgásotok során azokon a témákon, tanulságokon időzzetek, amelyeket a tanítványainak adott. Járjatok teljesen alázatos lelkülettel nem bízva önmagatokban, hanem Isten bölcsességét keressétek, hogy minden utatok és eljárásotok Isten útjaival és akaratával szilárd és szoros közelségben álló legyen, hogy rendben menjenek dolgaitok. {TSA 28.1}

Krisztus utat nyitott, amelyen át bölcsességet, kegyelmet és erőt lehet nyerni. Mindenben példát mutatott. Akik felvállalják az igazság üzenetét, azoknak legelőször is azt kell megtanulniuk, hogy összhangban legyenek Krisztussal és lelkükben adott legyen a kegyelem ereje, amely jellemük minden foltját megtisztítja és még a gondolatokat is fogságba ejti. Ezt teljes alázatossággal kell elérni, hogy Krisztus hasson a szívre és a törvényt beleírja. Ezt a munkát kell minden léleknek elvégezni, hogy mindazok, akik szeretik az igazságot, bizonyosságát adják, milyen megszentelő, lelkületet finommá tevő, megnemesítő hatása van a jellemre, a lélekre a szavakra és a tettek. Így minden egyes hívó a világosság eszköze lesz, akiken keresztül Krisztus közli üzeneteit. Ezt értette Pál apostol, amikor így szólt: „Isten munkatársai vagyunk: Isten szántóföldje, Isten épülete vagytok.” {TSA 28.2}

Soha nem szabad elfelednünk, mennyire nehéz az emberi elméből kitörölni régóta bejártatott, nagyon kedvelt tévelygéseket, amelyek gyermekkor óta rögzültek. Legyen mindig előttünk, hogy a földi élet nem mennyország és lesznek előttünk elcsüggesztő dolgok, amelyekkel szembe kell néznünk és le kell őket győzni és a sötétségben élőkkel szemben béketűrést, kedvességet és könyörületességet kell gyakorolnunk. Ha sikerül őket világos látásra elvezetni, akkor ez nem pusztán érvekkel fog történni, hanem azzal, hogy Krisztus kegyelme hatással van saját szívünkre és látni fogják jellemünkben Krisztus határozottságát, szelídségét és egyszerűségét is. Sok imával szükséges lelkekért munkálkodni, mivel csak ezzel a módszerrel lehet szíveket elérni. Nem a ti munkátok ez, hanem Krisztusé, aki veletek van, hogy hasson a szívekre. {TSA 28.3}

Ahogy az igazság ismeretére törekedtek, igyekezzetek Krisztust tapasztalatok által is megismerni, hogy a módszerei szerint tudjatok munkálkodni. Imádkozzatok úgy, ahogyan Mózes tette: „Uram, mutasd meg nékem a te dicsőségedet. Ha Jézus gyengédségét és szeretetét mutatjuk be az elbukott embereknek, akkor ez énjüket megalázza, Jézust pedig felmagasztalja. Emeljétek fel a Kálvária emberét, beszéljétek Jézusról és páratlan szeretetéről. Itt van az a pont, ahol sokan, akik az igazságot bemutatják, hibát követnek el. Tantételekről beszélnek, de kevés szó esik Jézus páratlan szeretetéről, jóságáról és hosszútűréséről. {TSA 29.1}

Határozzátok el, hogy nem fogtok egymás között viszálykodni, hanem Krisztus békéje lesz a szívetekben és akkor majd nem lesz nehéz azt a családotokba vinni. Amikor azonban a szív művelését elhanyagolják, akkor büszkeség, önérzet és önhietség burjánzik el benne és gyorsan megerősödnek. Egyen-egyenként igen komoly imaéletet kell élnünk! {TSA 29.2}

Kialakult jellemünk beszédes lesz családi életünkben. Ha a családi körben szívélyes egyetértés van, akkor Isten angyalai is szolgálhatják a családtagokat. Ha bölcs vezetés van a családban kedvességgel, szelídséggel, türelemmel együtt, de szilárd elvekkkel, akkor legyünk biztosak afelől, hogy a férj valóban családfő és összetartó erő. (Ford. megj.: „husband” = „férj” angol szó eredeti jelentése „house band” = a házat/családot összetartó kötelék). Szent kötelékkel fűzi egybe a családot, viszi őket Isten elé és köti magát egybe velük Isten oltárán. Micsoda világosság árad az ilyen családból! {TSA 29.3}

Az ilyen család, ha megfelelő vezetést kap, hitelesen képviseli az igazságot és az ilyen család feje pontosan ugyanolyan munkát fog végezni a gyülekezetben is, mint amelyet a családban mutat be. Ahol ridegséget, durvaságot és a szeretet hiányát mutatják egymás iránt az otthon szent környezetében, ott teljes bizonyossággal kudarcok lesznek a gyülekezeti élet terveiben és annak vezetésében is. A családi körben és a gyülekezetben élő egység jobban bemutatja Krisztus módszerét és kegyelmét, mint az igeszolgálatok és érvek. „Az Úr szolgájának pedig nem kell torzsalkodni, hanem legyen mindenkihez nyájas, tanításra alkalmas, türelmes, aki szelíden fenyíti az ellenszegülőket; ha talán adna nekik az Isten megtérést az igazság

megismerésére és megtérésre” (2Tim 2:24-25). Jöcselekedetek által világíthatok inkább és gondosan megfogalmazott, türelmes, testvéri szavakkal szóljatok azokhoz, akikkel a jót teszitek. {TSA 29.4}

Krisztus kegyelme segítségével, amelyet hit által nyerünk el, minden gáncsoskodást félre kell tenni. Minden irigység, minden gonosz vélekedés az ellenségtől való. Minden gonosz beszédet, minden keserűséget, minden türelmetlenséget, minden rosszindulatot ki kell vetni lelkünk templomából és szívélyesség, részvét, elnézés, szelídség, béketűrés, kedvesség, hit, remény és szeretet lakozzon abban minden nap, hogy Krisztusnak az Atyához intézett imája teljesülhessen: legyenek a tanítványai egyek, amint Ő egy az Atyával. A gyülekezet összhangja és egysége olyan ajánlólevél, amit be kell mutatni a világ felé, hogy bizonyítsa: Isten azért küldte Fiát a világra, hogy kegyelmet, világosságot és igazságot árásson rá. {TSA 30.1}

A jellem átalakulása az igazi megtérés. Új indítékok, új erkölcsök születnek. Jellemhibákat győznek le. Az igazság, annak megszentelő hatalmával, az egész emberi lényt Krisztus iránti engedelmességre vezet. {TSA 30.2}

Szent feladataink és ünnepélyes kötelességeink vannak. Istentől kapott munkát kell végeznünk. Nagy világosságot kaptunk Tőle, amelyet azokra kell árásztanunk, akikkel kapcsolatba kerülünk, de nem azzal, hogy azonnal tantételekkel kapcsolatos vitákba bocsátkozunk, hanem azzal, hogy tudjunk a Krisztustól kapott tanításokról beszélni. Megbízhatóan és bölcsességgel kell a Krisztus drága vérében megváltott lelkekkel foglalkoznotok. Vajon az igazság, a kapott hatalmas igazságok megtermik a szívben a türelmet, a hitet, a reményt, az irgalmasság gyümölcseit és ezzel megmentő befolyást hagynak az emberek lelkén? Bemutatják, hogy mi az „igazi szőlőtő” vesszői vagyunk, mivel gazdagon termünk gyümölcsöt? {TSA 30.3}

Látható-e keresztény fejlődésünkben a jellembeli becsületesség, a szeretetre méltó mivoltunk? Ezek szilárdan a mieink? A léleknyerésnél tett erőfeszítéseinkben soha se csüggedjünk el, hogy akik téves tanításokat kaptak és sötétségben éltek nem reagálnak azonnal fáradozásainkra. Be kell mutatnunk: Isten olyan munkásai vagyunk, akik mindig új erőre kapnak és nem csüggednek el. Krisztus irgalmassága és türelme, ha meglátják bennünk, azt fogja mutatni környezetünknek, hogy élő kapcsolatban vagyunk Istennel, tiszta a szívünk, szavaink szívélyesek, komoly és buzgó lélek lakik bennünk. {TSA 30.4}

Az ilyen Krisztusi lelkület úkélesztő abban a hatalmas tudatlanságban, amellyel találkozunk. Azonban ne feledjük Krisztus szavait. „Nálam nélkül semmit sem tehettek.” Nem elég készségesen beszélni a vitatott témákról. Isten olyan embereket hív, akiknek szíve az Ő hasonlatossága szerint formálódott és formálódik. A megszentelő igazság által lehetünk képesek másoknak elvinni és odanyújtani az üdvösség kelyhét. Ha komolyan ragaszkodunk Istenhez, ha állhatatos és imádságos az életünk, akkor fog az igazság utat törni a látszólag lehetetlen körülmények között. {TSA 30.5}

Nem fogunk arról beszélgetni, hogy mit nem lehet megtenni, hanem arról, hogy mit lehet. „Induljatok” – hangzik Vezetünk szava. Apostolain keresztül, az Úr Jézus Krisztus határozottan mondja, hogy „adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétáku, némelyeket evangélistáku, némelyeket pedig pásztorokul és tanítóku: A szentek tökéletesbítése céljából szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére: Míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére.” (Efez 4) Ebben láthatjuk meg a Jézus Krisztus ismeretében való folyamatos növekedést és ez olyan ügy, amely megérdemli a gondos odafigyelést. {TSA 31.1}

A személyes hit azért olyan gyenge, mert több igehirdetés hangzik el, mint személyes erőfeszítés emberek gondos tanításával jóra vezetésével. Családi otthonokban történt meghitt beszélgetések során Krisztus gyakorlatias tanításokat adott. Amikor valaki bajban volt, nem egy tantétellel töltötte az időt, hogy hogyan lehet Őt megtalálni és megismerni kényszerítő erejű szeretetét, amelyen kívül semmi más nem teheti képessé a lelket, hogy népszerűtlen igazságokat megértsen. Tartsuk mindig szem előtt, hogy egyik szív a másikhoz csakis együttérző, őszinte meggyőzéssel és kéréssel kerülhet közel, hogy világosságot nyerve el higgye és igényelje Isten ígéreteit. Egyértelművé kell tenni a Krisztus akaratával való fokozatos összhangra jutás módszerét. {TSA 31.2}

A nagy embereket, a tanultakat, könnyebben el lehet érni az istenfélő élet egyszerűségével, mint sok-sok

súlyos érveléssel, amelyekkel el lehet őket árasztani. Akkor érhető el jó benyomás, ha a hit léte és erővel teljes és abból fejlődés származik. Ahol az igazság drága magva jó talajra hull és azt befogadják, ott Krisztus Lelke munkálkodása által a befogadó felfedezi az emberi szenvedélyek bűnös természetét, a hiúságokat és a tudatlanságot. Ezeket mind el kell távolítani a lélek templomából és Isten kegyelmének kell maradandó alapelvvé válnia. Ekkor fog kivirágozni Isten kertjében az igazság, és alázatosságot, szelídséget, türelmet és szeretetet terem. {TSA 31.3}

Krisztus kegyelme szívben lakozásának bizonyítékai mindig az egység felé vezetnek. Mivel azonban olyanokban is látunk tévelygéseket és következetlenségeket, akikről úgy véljük, hogy tökéletesnek kellene lenniük, azt jelentse ez, hogy tegyük őket félre? Nem, Krisztus sem tesz bennünket félre e dolgok miatt, bár megszorítjuk Lelkét. Nem bölcs dolog kedvetlen csüggedésbe merülni, mivel másokban jellemhibákat fedezünk fel. Ha észrevesszük hibáikat és ellentmondásaikat, akkor meg kell látnunk saját jellemünk hasonló bűneit is, és ezekből azt kell megtanulnunk: ne viselkedjünk senkivel szemben keresztényietlen módon. Jusson eszünkbe: Jézus látja az összes ilyen fogyatékoságot és Őt jobban sérti és megszorítja mint bennünket, mivel gyermekei nem mutatják be jellemét a világnak, hanem egyes dolgokban türelmetlenség, ingerültség, rosszindulat és a nagy csaló vádaskodó lelkületete van bennük. Mi más sérthetné jobban Krisztus szívét, mint ezek, és mi szégyeníthetné meg jobban, mint azok személye, akik azt állítják, hogy a gyermekei? Így tehát, amikor bárkiben rosszat látunk, szánjuk meg és mondjuk: soha nem teszünk hasonlót és soha nem akarjuk, hogy Krisztus szégyenkezzen miattunk. {TSA 31.4}

Fel kell adni minden öngigazultságot, mivel nincs saját igazságunk. Isten ajándéka ez, hogy senki ne magasztalja magát, vagy semmilyen módon ne bízsa el magát, mivel ez Isten szemében bűn. Van-e valami, amit ne úgy kaptunk volna? Az ember semmi jót vagy igazat nem tulajdoníthat magának. Krisztus, csakis Krisztus és az Ő igazsága az, aki és ami megszerezheti számunkra a mennybe szóló útlevelet. {TSA 32.1}

Akadályok zárhatják el az igazság előrehaladásának útját Afrikában, ahogyan a világ minden részén ez megeshet. Előfordulhat, hogy az Úrnak ezeket el kell tűrni, mivel látja, hogy ha sima utat engedne az igazság bemutatásával, akkor ez károtokra lenne, mert magatoknak tulajdonítanátok a dicsőséget és önelégültté válnátok. {TSA 32.2}

Miután Izrael kivonult Egyiptomból, megállt a tengerparton és látta, hogy ellenségét a tenger magába zárta. Ezzel győzelme teljessé vált. Azonban hátra volt még a pusztai vándorlás. Csatájukban Amálek volt az első, akinek serege akadályozta útjukat. Súlyos megpróbáltatást szenvedtek ebben az összecsapásban: ... „hogy megsanyargasson és megpróbáljon téged, hogy nyilvánvaló legyen, mi van a te szívedben” (5Móz 8:2) „hogy... jól tegyen veled azután...” (5Móz 8:16). Az Úr látja, hogy az „én” mindenben benne van és azt szeretné, ha népe reá tekintene. Az Úr olyan úton vezetni népét, amit nem ők találnak ki, vagy jelölnek ki saját maguknak. A próbákat gondosan kiméri. {TSA 32.3}

„És monda: Úgy van az Isten országa, mint mikor az ember beveti a magot a földbe. És alszik és fölkel éjjel és nappal; a mag pedig kihajt és felnő, ő maga sem tudja miképpen. Mert magától terem a föld, először füvet, azután kalászt, azután teljes buzát a kalászban. Mihelyt pedig a gabona arra való, azonnal sarlót ereszt reá, mert az aratás elérkezett.” Az igazság csendesesen és folyamatosan munkálkodik az emberi szívben. Addig kell fejlődnie, amíg az emberi jellem tökéletességre nem jut. Ezt a munkát egy határozott, mennyei, természetfeletti erő végzi. A hitünk vajon növekedő, fejlődő vagy az énünk annyira uralkodik, hogy az Úr nem működhet együtt fáradozásainkkal? {TSA 32.4}

Az Úr addig nem áldhat meg abban a munkában, hogy lelkeket téríts az igazságra, nem adhat szabad utat, nem adhat hozzáférést sok-sok szívhez, amíg nem tetted nyilvánvalóvá, hogy az evangéliumban látható jellembeli szint elérésére nem törekszel. Elégedett lehetsz a saját életeddel, a vallásos fejlődéseddel, de vajon van-e lelkeletbeli és Krisztus képmására való növekedés? Tedd fel magadnak ezt a kérdést: fejlődök? {TSA 33.1}

Előfordulhat, hogy olykor meggondolatlanul cselekszel és ekkor, ha megbánod és megalázod magad Isten előtt, alázatosan megvallod előtte és ezt mondod: Vezess, oh, Isten, hogy ne bántsalak meg a megszenyített életemmel. Megeshet, hogy nincs bölcsességed vezetni azon lelkeket, akik magukévá teszik az igazságot, vagy az, hogy sokat kell még tanulnod, hogyan mutasd be az igazságot úgy, ahogyan az Jézusban van. Ha

netalán megtörténne, hogy az akadályok eltűnnek, az igazság pedig gyorsan előbbre halad, ahogyan azt nagyon kívántad, nem volnál felkészült arra, hogy bölcsen munkálkodj, türelmes Krisztusi módszerekkel vezesd az embereket egészséges tapasztalat szerzésére, mivel sok lelki dolgot te magad sem ismeresz. {TSA 33.2}

Ahogyan a családi életed során, hűséged által, bölcsességet mutatsz istenfélő viselkedéssel, a gyülekezetben is látni fogják rajtad, hogy türelmes, kedves, béketűrő tanító vagy. Az Úr látni fogja, hogy rád lehet bízni lelkeket. Órákat vettél az Ő iskolájában és megtanultad, hogyan foglalkozz emberekkel, hogyan vezesd őket előre és a mennyei úton, Isten mércéje szerint, hogy növekedjenek a kegyelemben és a mi Urunk és Üdvözítő Jézus Krisztusunk ismeretében. {TSA 33.3}

Amikor ezek az emberek meglátják, hogy valóra válik Jézus buzgó istenfélelme, önzetlen lelkesedése és szeretete, akkor fogják megérteni, mit jelent a jelenvaló igazságban hinni. Amikor e lelkeket nagyobb világosságra és ismeretre tudod elvezetni, amikor rend uralkodik, amikor a munkások állandóan azon vannak, hogy egyek legyenek, ahogyan Krisztus egy az Atyával, akkor Isten hatalmasan fog cselekedni emberi eszközök által, mivel megbízhat azokban, akik megragadták az igazságot, hogy szóval és jó példával megfelelő nevelésben és oktatásban részesítsék az embereket. Ekkor lesz az, hogy nem a saját éned hat az emberekre, hanem Krisztusé. {TSA 33.4}

Próbáljátok meg ezeket, kedves Afrikában dolgozó Testvéreim. Abban nincs fejlődés, ha az ember alacsonyra teszi a mércét, hanem az állhatatos, fáradhatatlan erőfeszítés a kívánatos, ha sikert akartok elérni emberek Krisztushoz vezetésében. Sátán és egész serege szövetkezik gonosz emberekkel, és gyenge emberi erővel nem lehet szembeszállni velük. Egyedül az Úr seregének Vezetője az, aki megszerezheti a győzelmet számotokra. Nem lehetek békében és egyetértésben egymás között, ha nincsenek jól összehangolt erőfeszítések a kereszt győzelmének elérésére. {TSA 34.1}

Ha viszályok és gáncsoskodások kötnek le bennünket, amikor azzal kellene foglalkoznunk, hogy a Mesternek minden tőlünk telhető megtegyünk, hogyan várhatjuk Istentől, hogy igazságra vezessen lelkeket és ránk bízva őket, a mi hűtlen, keresztényietlen vezetésünkre? Keressétek az Urat teljes szívetekből és az „ént” adjátok halálra. Isten népének egységesnek kell lennie és a munkának a szívünkben és a saját családjainkban kell elkezdődni. Az igaz bizonyosság ezt mondja: „Tudom a te dolgaidat.” Krisztus Lelke folyamatosan átjárhatja a lelkünket. {TSA 34.2}

Ha a családi körben a jellemeddel nem tudod bemutatni Krisztus kegyelmét, nem fogsz tudni a gyülekezetben sem bölcsességet mutatni, és nem lehet friss hitre jutott lelkeket rád bízni, akik Krisztusban kisdeded, akiket tejjel kell táplálni és nem kemény eledellel. {TSA 34.3}

Hajlamos lehetsz arra, hogy a hitre jutott ember elé erőteljes érveket adsz, amelyek hitünk pillérei, de neki nehéz ezeket megérteni. Nem ez lesz a helyes eljárás. Beszélj a legegyszerűbb hitbeli tanulságokról, mivel még a tanult emberek is szeretnék megismerni az ábécét, hogy mit jelent kereszténynek lenni, és hogyan találhatják meg Krisztust, hogyan nyerhetik meg Őt. Ez az a lelki táplálék, amelyet minden kor kereszténye nagyon tudni akart. {TSA 34.4}

Ne feledjétek, hogy ha a hívők nem igénylik Isten ígéreteit és nem fogadják be a mennyből jövő befolyásokat, akkor az alacsonyabb rendűeket teszik magukévá. Minden helyes vagy helytelen választás nyomot hagy a jellemén. Az asztalnál, a téli kandallónál elhangzó beszélgetések, az a lelkület, amely áthatja a családi kört – ezek tanúsítják, vajon az ember hűségesen végzi-e napi kötelességeit. A helyes szokások állandó gyakorlása által válunk képessé a gyülekezet építésére és arra alkalmassá, hogy tápláljuk annak gyengébb és erősebb tagjait és felkészüljünk arra, hogy miután hűségesen teljesítjük minden kötelességünket, meghalljuk a mennyei áldást: „Jól van jó és hű szolgálóm..., menj be a te Urad örömébe.” {TSA 34.5}

Még az is, ami számunkra jelentéktelen dolognak látszik, ünnepélyes felelősséget ró ránk. Általa vagy jobbak vagy rosszabbak leszünk. {TSA 35.1}

Kedves Testvéreim, akik oly messzi országban vagytok most: az Úr gazdag kegyelmébe ajánlak benneteket,

mert Ő ott van mindenkinek, aki az Ő nevét segítségül hívja. Ő a bölcs Tanácsos. Keressétek Őt teljes szívetekkel és Ő is megtalál titeket. - 6b levél, 1890. {TSA 35.2}